

Maimonides' Code, Laws of Idolatry, Chapter 1

(2) . . . Thus, these practices spread throughout the world. People would serve images with strange practices - one more distorted than the other - offer sacrifices to them, and bow down to them. As the years passed, [God's] glorious and awesome name was forgotten by the entire population. [It was no longer part of] their speech or thought, and they no longer knew Him. Thus, all the common people, the women, and the children would know only the image of wood or stone and the temples of stone to which they were trained from their childhood to bow down and serve, and in whose name they swore. The wise men among them would think that there is no God other than the stars and spheres for whose sake, and in resemblance of which, they had made these images. The Eternal Rock was not recognized or known by anyone in the world, with the exception of a [few] individuals: for example, Chanoch, Metushelach, Noach, Shem, and Ever. The world continued in this fashion until the pillar of the world - the Patriarch Abraham - was born.

(3) After this mighty man was weaned, he began to explore and think. Though he was a child, he began to think [incessantly] throughout the day and night, wondering: How is it possible for the sphere to continue to revolve without having anyone controlling it? Who is causing it to revolve? Surely, it does not cause itself to revolve. He had no teacher, nor was there anyone to inform him. Rather, he was mired in Ur Kasdim among the foolish idolaters. His father, mother, and all the people [around him] were idol worshipers, and he would worship with them. [However,] his heart was exploring and [gaining] understanding. Ultimately, he appreciated the way of truth and understood the path of righteousness through his accurate comprehension. He realized that there was one God who controlled the sphere, that He created everything, and that there is no other God among all the other entities. He knew that the entire world was making a mistake. What caused them to err was their service of the stars and images, which made them lose awareness of the truth. Abraham was forty years old when he became aware of his Creator. When he recognized and knew Him, he began to formulate replies to the inhabitants of Ur Kasdim and debate with them, telling them that they were not following a proper path. He broke their idols and began to teach the people that it is fitting to serve only the God of the world.

רמב"ם יד החזקה - הלכות עבודת כוכבים פרק א

(ב) . . . ופשט דבר זה בכל העולם לעבוד את הצורות בעבודות משונות זו מזו ולהקריב להם ולהשתחוות וכיון שארכו הימים נשתכח השם הנכבד והנורא מפי כל היקום ומדעתם ולא הכירוהו ונמצאו כל עם הארץ הנשים והקטנים אינם יודעים אלא הצורה של עץ ושל אבן וההיכל של אבנים שנתחנכו מקטנותם להשתחוות לה ולעבדה ולהשבע בשמה והחכמים שהיו בהם כגון כהניהם וכיוצא בהן מדמין שאין שם אלוה אלא הכוכבים והגלגלים שנעשו הצורות האלו בגללם ולדמותן אבל צור העולמים לא היה שום אדם שהיה מכירו ולא ידעו אלא יחידים בעולם כגון חנוך ומתושלח נח שם ועבר ועל דרך זה היה העולם הולך ומתגלגל עד שנולד עמודו של עולם והוא אברהם אבינו

(ג) כיון שנגמל איתן זה התחיל לשוטט בדעתו והוא קטן והתחיל לחשוב ביום ובלילה והיה תמיה היאך אפשר שיהיה הגלגל הזה נוהג תמיד ולא יהיה לו מנהיג ומי יסבב אותו כי אי אפשר שיסבב את עצמו ולא היה לו מלמד ולא מודיע דבר אלא מושקע באור כשדים בין עובדי כוכבים הטפשים ואביו ואמו וכל העם עובדי כוכבים והוא עובד עמהם ולבו משוטט ומבין עד שהשיג דרך האמת והבין קו הצדק מתבוננתו הנכונה וידע שיש שם אלוה אחד והוא מנהיג הגלגל והוא ברא הכל ואין בכל הנמצא אלוה חוץ ממנו וידע שכל העולם טועים ודבר שגרם להם לטעות זה שעובדים את הכוכבים ואת הצורות עד שאבד האמת מדעתם ובן ארבעים שנה הכיר אברהם את בוראו כיון שהכיר וידע התחיל להשיב תשובות על בני אור כשדים ולערוך דין עמהם ולומר שאין זו דרך האמת שאתם הולכים בה ושיבר הצלמים והתחיל להודיע לעם שאין ראוי לעבוד אלא לאלוה העולם

To Him [alone] is it fitting to bow down, sacrifice, and offer libations, so that the people of future [generations] would recognize Him. [Conversely,] it is fitting to destroy and break all the images, lest all the people err concerning them, like those people who thought that there are no other gods besides these [images]. When he overcame them through the strength of his arguments, the king desired to kill him. He was [saved through] a miracle and left for Charan. [There,] he began to call in a loud voice to all people and inform them that there is one God in the entire world and it is proper to serve Him. He would go out and call to the people, gathering them in city after city and country after country, until he came to the land of Canaan - proclaiming [God's existence the entire time] - as [\[Genesis 21:33\]](#) states: "And He called there in the name of the Lord, the eternal God." When the people would gather around him and ask him about his statements, he would explain [them] to each one of them according to their understanding, until they turned to the path of truth. Ultimately, thousands and myriads gathered around him. These are the men of the house of Abraham. He planted in their hearts this great fundamental principle, composed texts about it, and taught it to Isaac, his son. Isaac also taught others and turned [their hearts to God]. He also taught Jacob and appointed him as a teacher. [Jacob] taught others and turned [the hearts] of all those who gathered around him [to God]. He also taught all of his children. He selected Levi and appointed him as the leader. He established him [as the head of] the academy to teach them the way of God and observe the mitzvot of Abraham. [Jacob] commanded his sons that the leadership should not depart from the descendants of Levi, so that the teachings would not be forgotten. This concept proceeded and gathered strength among the descendants of Jacob and those who collected around them, until there became a nation within the world which knew God. When the Jews extended their stay in Egypt, however, they learned from the [Egyptians'] deeds and began worshiping the stars as they did, with the exception of the tribe of Levi, who clung to the mitzvot of the patriarchs - the tribe of Levi never served false gods. Within a short time, the fundamental principle that Abraham had planted would have been uprooted, and the descendants of Jacob would have returned to the errors of the world and their crookedness. Because of God's love for us, and to uphold the oath He made to Abraham, our patriarch, He brought forth Moses, our teacher, the master of all prophets, and sent him [to redeem the Jews]. After Moses, our teacher, prophesied, and God chose Israel as His inheritance, He crowned them with mitzvot and informed them of the path to serve Him, [teaching them] the judgement prescribed for idol worshiper and all those who stray after it.

ולו ראוי להשתחוות ולהקריב ולנסך כדי שיכירוהו כל הברואים הבאים וראוי לאבד ולשבר כל הצורות כדי שלא יטעו בהן כל העם כמו אלו שהם מדמים שאין שם אלוה אלא אלו כיון שגבר עליהם בראיותיו בקש המלך להורגו ונעשה לו נס ויצא לחרן והתחיל לעמוד ולקרוא בקול גדול לכל העולם ולהודיעם שיש שם אלוה אחד לכל העולם ולו ראוי לעבוד והיה מהלך וקורא ומקבץ העם מעיר לעיר ומממלכה לממלכה עד שהגיע לארץ כנען והוא קורא שנאמר ויקרא שם בשם ה' אל עולם וכיון שהיו העם מתקבצין אליו ושואלין לו על דבריו היה מודיע לכל אחד ואחד כפי דעתו עד שיחזירהו לדרך האמת עד שנתקבצו אליו אלפים ורבות והם אנשי בית אברהם ושתל בלבם העיקר הגדול הזה וחבר בו ספרים והודיעו ליצחק בנו וישב יצחק מלמד ומזהיר ויצחק הודיע ליעקב ומינהו ללמד וישב מלמד ומחזיק כל הנלוים אליו ויעקב אבינו למד בניו כולם והבדיל לוי ומינהו ראש והושיבו בישיבה ללמד דרך השם ולשמור מצות אברהם וצוה את בניו שלא יפסיקו מבני לוי ממונה אחר ממונה כדי שלא תשכח הלמוד והיה הדבר הולך ומתגבר בבני יעקב ובנלוים עליהם ונעשית בעולם אומה שהיא יודעת את ה' עד שארכו הימים לישראל במצרים וחזרו ללמוד מעשיהן ולעבוד כוכבים כמותן חוץ משבט לוי שעמד במצות אבות ומעולם לא עבד שבט לוי עבודת כוכבים וכמעט קט היה העיקר ששתל אברהם נעקר וחוזרין בני יעקב לטעות העולם ותעיותן ומאהבת ה' אותנו ומשמרו את השבועה לאברהם אבינו עשה משה רבינו רבן של כל הנביאים ושלחו כיון שנתבא משה רבינו ובחר ה' ישראל לנחלה הכתירן במצות והודיעם דרך עבודתו ומה יהיה משפט עבודת כוכבים וכל הטועים אחריה. [השגת הראב"ד - וכן ארבעים שנה הכיר אברהם את בוראו א"א יש אגדה בן שלש שנים שנאמר עקב אשר שמע אברהם בקולי מנין עקב]. [השגת הראב"ד - והיה מהלך וקורא וכו' עד שהגיע לארץ כנען שנאמר ויקרא שם בשם ה' אל עולם א"א ותמה אני שהרי היו שם שם ועבר איך לא היו מוחין ואפשר כי מוחים היו ולא אירע להם שישברו את צלמיהם לפי שהיו מתחבאים מהם עד שבא אברהם ושבר צלמי אביו]: